

Hana a Petr Ulrychovi se vrací k legendárním nahrávkám **Zpívání** a **Zpívání při vínečku**

Představovat sourozeneckou dvojici **Hana a Petr Ulrychovi** a kapelu **Javory** by bylo nošením dříví do lesa. Už od 60. let minulého století obohacují českou hudební scénu skvělou muzikou, písničkami, velkými monotematickými, a také divadelními a filmovými, kompozicemi, které zpravidla vycházejí z hudby lidové (zdaleka nejen české) a v jejich interpretaci mají vždy tu nejvyšší známku kvality. S Petrem Ulrychem jsme si povídali o dvou zásadních albech, Zpívání a Zpívání při vínečku, která nyní poprvé vychází na CD.

Můžete je zařadit do kontextu s vašimi ostatními alby?

V řadě našich alb patří k těm klíčovým - zejména proto, že jsme nahráli folklór. V případě Zpívání je velmi lehce upraven, v případě Zpívání při vínečku už dochází k větším úpravám. Celkově se dá říct, že jimi prolíná naše snaha o návaznost na melodiku české řeči, která se zase obráží především v melodice zpívané české řeči a zejména v lidových písničkách. Tato alba byla tedy logickým vyvrcholením našeho předchozího snažení, které tím skončilo a už jsme se podobným způsobem nevraceli.

Jsou tedy alba Zpívání a Zpívání při vínečku folklórní?

Folklóru jsme se v nich dotkli. Vůbec folklór sám o sobě je věc velice diskutabilní. Co je to folklór, co je to lidová píseň, jakou má funkci, jaký má smysl, co odráží a jak se obráží v minulé a současné době - na to jsou nejrůznější názory, existují nejrůznější pojetí. To řešily už generace před námi, báдали nad tím Leoš Janáček, Bohuslav Martinů, Vítězslav Novák, spousta a spousta dalších lidí. A tahle otázka pořád není definitivně vyřešená. Naopak si myslím, že dnes se lidová melodika ocitla kdesi na periferii zájmu.

Jak jste dávali dohromady materiál té desky?

Stýkali jsme se s lidmi, kteří takhle písničky hráli a zpívali a zpívali jsme si je i sami. O ty písně

jsem se zajímal, učil jsem se je od lidí, kteří je znali a takhle postupně vznikal můj repertoár lidových písniček. Současně jsem si utvářel názor na jejich melodiku, na jejich texty, třídil jsem si je. Některé mi zněly méně kvalitně, než jiné - ne všechno, co je ve folklóru obsaženo, je to nejkrásnější. Na obě zmíněná alba jsem se snažil vybrat ty nejhezčí, nám nejbližší písně, a přitom jsme se vyrovnávali s tím, co by se dalo označit jako vědomí kořenů. Hledali jsme to, z čeho tahle řeč a její melodika vyšly. Všechno dohromady je to velice složitá teoretická otázka a my jsme na ni odpověděli právě těmito dvěma alby. Po nás přišli další a odpovídají jinak, vyrovnávají se s tím zase po svém.

Název desky Zpívání při vínečku nabízí otázku: co vy a vínečko?

Já si myslím, že tyhle písničky vyznívají nejlíp právě tehdy, když se pomocí nich člověk nepředvádí; jsou totiž určeny k mnohem intimnějším chvílím a situacím, než jsou třeba šoubyznys nebo pop music. My jsme se s tím setkávali v moravských sklípčích, kde se zpívalo. To bylo právě takové to intimní zpívání - a víno u toho samozřejmě hrálo důležitou roli. A setkal jsem se s tím třeba i v Gruzii; zažil jsem, jak obyčejní lidé, kteří seděli a popíjeli víno, byli vzniklou situací natolik vybuzeni, že začali zpívat.

A Váš osobní vztah k vínu - je některé, kterému dáváte přednost?

Já se nezabývám tím, že bych nějak pátral po vínech. Samozřejmě poznám dobré víno, nejsem ale ani znalec, ani vinařský fajnšmekr. To určitě ne.